

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Flores vltimarum voluntatu[m] non sine sudore collecti
p[er] d[omi]n[u]m Rolandinu[m] Bononie[n]sem Juris
vtriusq[ue] p[ro]fessore[m] opti[m]e meritu[m] Annexo in
calce peculiari quoda[m] ...**

Rolandinus <de Passageriis>

Parrhisiis, 1514

De filiis legitimis et naturalibus posthumis. Rubrica xv

[urn:nbn:de:bsz:31-115460](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-115460)

De filiis legitimis et naturalibus posthumis. Fo. xv.

impederit. Si parentem captum de carcere deducere neglexerit. Item si filius sit hereticus pater pro catholico. unde huius. His septem causis exheres filius esse. Si patrem feriat vel maledicat ei. Carcere detur si negligit ac furiosus. Litis accuset aut patet insidias. Si dederit gravia sibi damna: nec hoste redemit Testari prohibet: aut dat harena locum. Si prauos sequitur: vel amat genitoris amicum Non orthodoxus filia quando coit. Huius huius ponit glo. m. d. c. quinta uallis. Et nota quod huiusmodi in gratitudines purgant per ingressum religionis. de quo dicitur. In rubrica. de liberis primi gradus legitimis et naturalibus iam natis. Gerardus mulert.

De filiis legitimis et naturalibus posthumis. Rubrica. xv.

Posthumus quod bus modis et quomodo dicatur

Posthumus dicitur duobus modis accipitur stricte et large. dicitur enim stricte posthumus qui invita testatoris conceptus et post mortem eius natus est. unde posthumus quasi post hominum patris natus. Large vero is dicitur posthumus qui post testamentum natus est patre vivente. ut. ff. de iustis et iuribus in testamento. l. iij. §. i.

Ad idem dicitur etiam aliis modis posthumus ut liceat videre per glo. super rubrica. C. de liberis et posthumis. Gerardus mulert.

Debet igitur posthumus qui rite testari vult instituire ut instituit de exheres. l. §. nostra pro institutio exheres redare non potest cum nullam causam in gratitudinis commisisse dicantur que necessario inserenda est ut in autem. ut cum de ap. cog. §. aliud. col. viij. et C. de iustis et iuribus in testamento. l. si quis. §. l.

Item si posthumus preteritus fuerit quod non instituitur. et ipse nascatur viuis voce emissa vel non emissa: dum tamen constat est viuum natum vel ex certo ventre editum: integrum vel non integrum aial cum spiritu: tamen testamentum rumpit. C. de post. her. re. insti. l. quod certatum. et ff. eo. l. quod dicitur: nisi declinat ad monstrum vel ad prodigium. d. l. quod certatum in fi. et ff. de statu. ho. l. non sunt. Qui autem nascitur mortuus nec conceptus videtur: ut. ff. de ver. sig. l. quod mortuus. et C. de post. her. l. ij.

Ad idem. Adverte quod ad hoc ut rumpat testamentum posthumus requiritur quod sit perfecte viuis natus nec obstat quod morietur in manibus obstrictis decedat. l. pe. C. eo. hic est quod si est semi natus viuis et postea antequam perfecte et totus nascatur moritur: non rumpit testamentum. debet enim. ut. §. dicitur perfecte. imo totus natus esse. d. l. pe. i. fi. Gerardus mulert.

Et quod dicitur est ex preterito de posthumis testamentum rumpit: verum est quantum ad institutiones. sed in legatis firmum perseverat ut in autem. predicti. §. siue igitur. et §. si autem hec omnia. et ideo in quasi posthumo ut si testator post testamentum aliquid in filium arrogauerit instituit. qui. mo. te. insti. ij. rursus. Et idem est in eo qui est loco posthumus: ut quod tempore testamenti non erat suus heres: sed tempore mortis suus inuenitur ut in sequenti rubrica dicitur. Et quod dicitur est de posthumo preterito a patre: verum intelligas etiam de posthumo a matre preterito: ut si post testamentum matris nascatur ei filius de quo in institutione facta non fuit mentio: in casu tamen posthumus non rumpit testamentum matris. ut ecce mulier in puerperio decedit: quod aliquando non rumpit testamentum. ideo non infringitur eius testamentum per querelam. ut. C. de in-

Posthumus ut rumpat testamentum quod frequenter rumpitur.

Posthumus preteritus a matre aliquando non rumpit testamentum.

Prima pars fororum

offi. test. l. si mater. Sed vocat ille posthumus cum alijs fratribus institutus in virile portionem etiam si ex disparibus partibus instituti essent scd3 glo. i. p. virile in. d. l. si mater. Idem si extranei essent cum fratribus instituti ut vult glo. i. ver. prohibetur in. d. l. secus si soli extranei instituti fuissent: quia tunc de inofficioso testamento dicitur posthumus agere possit ut in dicta. l. si mater in fine.

¶ Additio. Aduerte inquatu. d. dñs Rolandus dicit ex preteritioe posthumi rumpi testametu quatuz ad institutiones solu: legata vero firma pmanere et hoc limita sim Bar. in auc. ex causa. C. de libe. preteritis: in secunda oppositione: ibi: secundo oppono et. et eundem Bar. in. l. filio. ff. de iniusto testa. quando testator sciebat se hñe vore pregnantem / secus si ignorasset Ma tunc no valent legata vt si deicōmissa. Eadē distinctio adhiberi potest in filijs iā natis preteritis: vt scilicet si testator sciuit se habere filios testamentu rumpatur soluz quatuz ad instituciones: legata vero firma pmaneat per. d. auc. ex causa. Vbi autē ignorauit / nec legata valebūt. Istō pbat. Bar. vbi. s. hoc medio. Sicut hodie voluntate defuncti preteritis filium legatue quatuz ad legata: ita olim tuebat voluntate defuncti militis preteritis filium in totu: sed in milite adhibebatur illa distinctio. Vel preterit filiu sciēter vel ignoranter. l. sicut certi. et l. si. cū vel in vtero. C. de testa. multis. Preterea pbat tali medio. Tertiu est q donatio inter viuos mitz maiori firmitate q legata: quia consensu duorum fit vt nota in. l. i. ff. de pactis. Itē non potest reuocari sine causa. vt. C. de reuo. do. p totum. Sed donatio inter viuos ppter supuenientes filios de qbus dona

tor no cogitauit irritat: ergo multo magis irritat legata. vt. l. si vn. q. C. de reuo. do. facit. ff. d. pactu tale pactuz. §. fina. Preterea hoc casu tenere legata est cōtra voluntate testatoris. Non enim q testator non habens filios: fecit magna legata fratribus et p agnatis: quod no est verisimile cū fecisse si de liberis cogitasset. Ad em̄ p̄u lisset extraneos soboli sue. vt. l. cū auus. ff. de codi. et demōstra. et. C. de fideicō. l. cum acutissimi. ita dicit Bar. vbi. s. que nota ad limitationē. d. auc. ex ca. ¶ Itē aduersate etiam circa hoc qd. s. in p̄. sec si soli extranei et. dicit dñs Rolandus posthumum se preteritus a matre extraneis heredibus institutus de iofficioso testamento agere posse per. d. l. si mat in fine. hoc no videtur veru hodie: quia hodie insertio cause exheredationis est de substantia. vt vult idē Bar. i. d. auc. ex causa. in p̄. quero secundo quo irritatur testametu et. Sine ea ergo testamentu est nullu: et in posthumo no potest cadere iusta causa exheredationis. l. si qd i suo §. legis. C. de inoffi. testameto. ergo no pot inserti ca: et per psequens ex preteritioe materna etiam in posthumo siue euz causa siue sine causa testametu est nullu: ergo no potest agi de iofficio testameto: que querela no habet locu quando aliquid remediuz supest. vt late h̄ hec videre p Bar. vbi. s. et in. l. maritimu vitu eodē titulo. An autē et quando hodie sit locus quele inofficiosi testameti vide per glo. in. l. naz et his. §. huius autē. ff. de ioffi. testa. et per glo. in dicta auc. ex ca. C. de libe. preteritis et glo. in verbo noiatum in §. aliud quoz capi tuluz. in auc. vt cū de ap. cog. col. viij. que glose dicunt tunc demu locu esse hodie quele in offi. cōcedentes et descendentes / qñ causa legi

Legata qñ conseruēt testameto rumpo ex preteritioe posthumi aut tā nati.

Querele inofficiosi testameti qñ loci.

in epist... aut ne... p̄ me... in epist... aut ne... p̄ me... in epist... aut ne... p̄ me...

De liberis secundi gradus. §. xvj.

tima est inserta / r nō pbatur p he
redes vbi autē non est inserta cau
sa vel inserta est cā tamē non legi
tima: tūc ipso iure nō valet testa
mentū: r sic nō est locus querele.
vt. §. pater. Istud seqtur r firmat
Bar. in. l. i. ff. de testa. p rōnes q̄s
ibi adducit: de quo etiā p eūdē in
d. l. nā r his. §. hūc auctē. ff. de in
offi. testa. et p eūdē i. d. auc. ex cā
C. de h. p̄ce. r ibi etiāz per baldū.
Berardus mulert.

De liberis secundi gradus. Rubrica. xvj.

¶ **U**nc de liberis

secūdi gradus ē agē
dū. et certe si ego pa
rens masculus vel fe
mina tpe testamenti
mei habeo filiū v̄l filiā: siue i prā
te siue nō: r ex eo vel ex ea habeo
nepotē v̄l neptē: non ē michi op̄
facere mentionē de his: cum p̄ce
dat eos pater vel mater cor̄ tem
porē: aut vel auctē: vt istū. de here.
qua. r disse. §. sui autē. i. auc. de he
redi. ab inte. veniētibus. §. i. col. ix.
Verū tamē si eo tēpore quo testa
mentum facio filius vel filia mea
p̄mortuus sit: tūc nepotē quem
habeo sup̄stitē ex eo vel ex ea in
stituā: qz in locū patris v̄l matris
ius succedēdi auo vel aue sibi v̄e
dicat. etiā si quantū ad testamen
tū patris p̄tinet ex emācipato v̄l
emācipata p̄mortuo natus sit. qz
sublata omni differētia potestate
et serus: idē iuris est in emācipa
to r eius filiū qd̄ in suo r eius fi
liū vt p̄alle. §. sui autē. r i dicta
auc. de here. ab inte. §. i. Non mo
ueat te qd̄ de nepotib⁹ ex filia p̄e
mortua dicit: qz ipsi hodie succe
dunt / r debent institui ab auo v̄l
aue: eodem modo quo r nepotes
ex filio p̄mortuo vt i autē. de triē.
et se. §. neqz illo col. ij. Idē intel

gas de ceter: liber: qz amoto ca
p̄te p̄cedēti / sequēs debet insti
tui. vñ p̄mortuus filio r nepote
pronepos ex nepote nat⁹ institue
dus est. vt istū. de here. q̄ ab intes.
de se. §. ita demū. Itē r ita intelli
gas de post huius nepotib⁹ et ce
teris v̄l erioris grad⁹ liber: post
humis. Quia si nurus mea ex fi
lio meo p̄mortuo concepit. r ea
p̄gnante testamentū condo: de
beo ne inutile sit testamentū illuz
qui nascetur ex ea loco patris isti
tuerē heredes. vt. C. de posthu. l.
quod certatum. et. ff. eo l. gallus.
i. responso. r. §. i. r. ij. Sed pone si
gnāter et notabiliter: quia si tem
pore testamenti mei filium vel fi
liā: r ex eo vel ex ea nepotes ha
beā: qz certe filius in gradu p̄ce
dit: sufficit si is sol⁹ instituat nū
la de nepote facta mētionē: vt di
ctū est. sed si cōtigat vt post ipm
testamentum filius me⁹ institutus
me viuo moriatur / demū ego mori
ar nullo alio p̄dito testamento:
incipit nepos in patris eius loco
succedere: et quasi agnoscēdo effi
citur michi auo su⁹ heres. vt istū.
de le. agna. succe. §. p̄m⁹ autē. r
ideo qz in testamēto tūc institut⁹
non inuenit rumpet testamentuz
Idē facit nepos ex ex filio eman
cipato p̄mortuo instituto. Sz p̄tra
istud periculū habes p̄ filū legis
Uellei q̄ p̄t vt i duob⁹ modis.
Uno mō videlicet vt filius et ne
pos seu nepotes ex eo parit institu
ant puta Titū meū filiū heredes
instituto. sed si filius me⁹ moriat⁹ me
viuo: tūc si q̄s michi ex eo nepos
neptisue post mortē meā vel in vi
ta mea in decē mensibus p̄m̄is
quib⁹ filius me⁹ moriet⁹: nat⁹ na
tue erit: heredes sint. vel sic b̄e
uius Titū meū filiū vel ex eo p̄e
moxente nepos vel neptis eo su
persite s michi heres instituto. Et
pbantur hec insti. de ex here. l. §.

¶ Nepot
aut ne
pris mē
tionem
an et q̄
q̄s face
re de
beat in
suo testa
mento.

¶ Nepos
p̄terit⁹
q̄n rump
pat⁹ testa
mētum.